ഉപ്പ... മുതിർന്നാലും...!!

'ജീവിക്കണം സാറേ... എല്ലാം മറന്ന് ഇനിയെ-
ങ്കിലും ഒന്ന് ജീവിച്ചുതുടങ്ങണം'

ഇന്നേക്ക് ഒരുനൂറാമത്തെ ആവർത്തി-
യാവണം അവന്റെ അലച്ച അയാളുടെ -
ചെവികളെ വട്ടംപിടിക്കുന്നു: പിറകോട്ട് മറഞ്ഞ്
വിഷാദത്തെ തന്റെ ബോധത്തെ കൊട്ടി
കുടഞ്ഞയാൾ അണച്ചുനിർത്തി. ഒരു മാത്ര
തന്നെ പിടിച്ചുതള്ളി അത് ഓടിയൊളിച്ചേക്കുമോ
എന്നയാൾ ശങ്കിച്ചു: ഹൃദയം ഉച്ചസ്ഥായിയിൽ
നിലവിളിക്കുകയാണ് ആ ഓർമയിൽ വിറങ്ങലിച്ചെന്ന
വണ്ണം.

'മക്കളേയും ചേർത്ത് പിടിച്ച് ആദ്യം മുതൽ ഒന്നു-
കൂടി എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ പൊട്ടിപ്പോയി..
കുറേ ചെവെച്ചു, കലഹിച്ചു അതുകൊണ്ടെന്തായി!?'

അതെ അതുമാത്രമാണ് അയാൾക്കും
ചോദിക്കാനുള്ളത്... 'ഈ കട്ടംകെട്ട കൈകൊണ്ട് നീ
എന്തുനേടി..., ആ പിഞ്ചുമക്കളെ കുരുതികൊടു-

അത്. കള്ളപ്പരിശകളെ നിങ്ങൾ എന്തേടി..?
അയാൾ വിങ്ങിപ്പോയി.

സമാന്തരങ്ങളുടെ യുഗ്മഗാനശീലുകൾ, കുതിച്ചു പാഞ്ഞ തീവണ്ടിയുടെ 'ഘരഘര' കരത്ത ഓർമയുടെ കുത്തൊഴുക്കിൽ നിന്നും ചീന്തിനിർത്തി. ആ പഴയരാത്രി. അതിൽ വീണുമുഴുകുകയാണൊന്നി-ന്നയാൾ. വിളറിവെളുത്തു: ആ കറുത്തരാത്രി, ആ കുറിയവണ്ടിയിൽ, 'അന്നത്തെ' മഴക്കോരൊഴിച്ച.... അന്ന് തന്റെ മടിയിൽ ഞെരുങ്ങിപിടിച്ച കുട്ടി കോലം അസഹ്യതയുടെ പരകോടിയിൽ അവൾ തളർ-ന്നുറങ്ങുന്നു.

എന്റെ അനി എത്ര സന്തോഷത്തോടുകൂടി-യാണ് അവരെ യാത്രയാക്കിയത്.. അന്ന് അന്ന വൃദ്ധയല്ലേ: അവന്റെ പൊള്ളയായ വാക്കുകളത്രയും അവരുടെ അമമ ഏറ്റുപറഞ്ഞത്...
ജീവിക്കണമായിരുന്നത്രേ...!!

നാലുമാസം മുൻപാണ് അവർ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നത് 'മഴയും, മുകിലും'

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

മക്കളില്ലാത്ത ദുഃഖം തമ്മിൽ മറച്ചുപിടിക്കുന്നതി-നപ്പുറം, മറന്നുപോയ നാളാഴ്ചകൾ 'പേരുപോൽ അത്രയും മനോഹരമായ രണ്ടുപേർ' തിരയെ ~~കടലെന്ന~~ കരയെന്ന പോൽ, തരിമ്പും നനവില്ലാതെ അവർ ഞങ്ങളിലേക്ക് പടർന്നുകയറി.

മക്കളില്ലാത്ത അധ്യാപകദമ്പതികൾ അന്ന് നാട്ടുകാർക്കെന്നും നവവിസ്മയങ്ങളായിരുന്നു. 'ജയദേവൻ മാഷും, അനിതടീച്ചറും' ചിറക്കര ഗവ. ഹൈസ്കൂളിലെ മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപ-കർ. ഭാഷയുടെ സ്നിഗ്ദ്ധഭാവങ്ങൾ ആ ബന്ധത്തിന് നിറംപൂശി.

പ്രണയിക്കാൻ മാത്രം കൊതിച്ച രണ്ട് ജീവൻസ്പന്ദ-നങ്ങൾ ഒടുക്കം, ഒരു കുഞ്ഞെന്നും, ചെറിയ കുടുംബമെന്നു-മായ കൊടിയ ഹെയർപിൻ ചുഴികളിൽ മുട്ടിനിന്നു. എത്ര വിദഗ്ദ്ധമായി ശ്രമിച്ചിട്ടും അത്ര കൊടിയ വളവുവരെ ഗർഭത്തപ്പെടുത്തി എത്രയായിട്ടും അനിവാര്യമായ ആ കുറുങ്ങുസന്തോഷമൊന്നും അവരുടെ ദാമ്പത്യത്തിൽ സംഭവിച്ചില്ല.

ദിനംപ്രതി സഹതാപത്തിന്റെ മുഖംമൂടിയണിഞ്ഞ

അന്നാട്ടുകാർ പരിതപിച്ചു.

'ഹാ.. നമ്മെപ്പോലത്തന്നെ അവറ്റകളെ പടച്ചോൻ എന്തിനാണാവോ ഇങ്ങനെ പരീക്ഷിക്കുന്നത്.

നാട്ടുകാരുടേയും വീട്ടുകാരുടേയും കുത്തിക്കൊട്ടലുകൾ ഒട്ടും പെണ്ണുതൊട്ട് നേരിടുന്ന ഒരു വന്ധ്യതാചികിത്സക നിലാണ്.

'മിസ്റ്റർ ജയദേവൻ, അനിത ഹാസ് ഗോട്ട് ~~[illegible]~~ ട്രബിൾ. അണ്ഡങ്ങൾ പൂർണ്ണവളർച്ച എത്തുന്നില്ല. ഹോർ-മോൺ അബ്നോർമാലിറ്റീസ്. മേബി... ട്രീറ്റ്മെന്റ്സ് ഹൈലെവലിൽ തന്നെ'...

മുറതെറ്റാതെ മരുന്നുകൾ... നിരവധിയായുള്ള പരീക്ഷണശാലകളിൽ വളർച്ചമുരടിച്ചവളായി എന്റെ അനി. 'ഒരു കുഞ്ഞ്' ഇടക്കിടെ അവൾ പതംപറയും. ഓരോ രാത്രിയും കരഞ്ഞുതളർന്നവൾ എന്റെ മടിയിലേക്ക് ~~[illegible]~~ ഊർന്നു വീഴുന്നു. ഒരു കുഞ്ഞെന്ന സ്വപ്നം, വെറുമൊരു മോഹത്തിൽ കവിഞ്ഞവളെ ചുട്ടുതിന്നുന്നതറിഞ്ഞ് ഞായർ നടുങ്ങിപ്പോയി.

ആ ദുരിതപർവ്വത്തിനിടയിലേക്കാണ്, നന്ദിത കണ്ണുകൾ, ആകർഷകമായ വിധം വിടർത്തിക്കൊണ്ട്

അവളും, അവളുടെ ഉടുപ്പിന്റെ തൊങ്ങലുകളിൽ... സ്വയം മറച്ച് അവനും ഞങ്ങളുടെ ജയിൽ ജീവിതത്തിലേക്ക് നടന്നിറങ്ങുന്നത്.

'അതെ മാഷേ..., ഞങ്ങൾ ആ പഴുത്തുനിക്കണ മാങ്ങയൊന്ന് പറിച്ചോട്ടെ. ഇവന് മാങ്ങ വലിയ ഇഷ്ടാ...'

അയാൾ അവരെ ഉഴിഞ്ഞുനോക്കി.

അത്രയും ക്രൂരനായ തനിക്ക് അന്നവരെ തലോടിക്കാനാണ് തോന്നിയത്.

'ഡാ നായെ, നിന്റെ മാങ്ങകളി എന്റെ ഈ കൊച്ചിനോട് വേണ്ട...' മനസ്സിൽ മുകിവിളിക്കുന്ന ശബ്ദം. നാട്ടിൽ തെണ്ടിനടക്കുന്ന വെറുക്കനുമായി ശുചിമുറി അടുത്ത് കുറുകിനിന്ന പത്താം ക്ലാസുകാരിയെ പിടിച്ച് മാറ്റിയതാണ് താൻ ചെയ്ത കുറ്റം. ~~[illegible]~~

അവളോട് ഒരുപാട് ചീത്തപറഞ്ഞു. ശരിയാണ്. എല്ലാം നല്ലതിന് വേണ്ടിയായിരുന്നു. എന്നാൽ കടന്നൽ സി.ഐ വന്ന് കഴുത്തിന് കുത്തിപിടിക്കുമ്പോഴാണ് അറിയുന്നത്: 'മാനസികപീഡനം' തനിക്കെതിരെ വ്യാജ പോക്സോ കേസ്!! തകർന്നുപോയി. ആ പെട്ടി-പെണ്ണ് ഒടുക്കം തോൽപിച്ചുകളഞ്ഞത് സ്വയം അവളെ തന്നെയല്ലേ?!

അടിച്ചുകിട്ടിയ സസ്പെൻഷൻ ദുർഗന്ധിക്കുന്ന കെട്ടകാല-
ഘട്ടത്തിൽ കിടന്നവരുടെ ഓർമ്മ ഉയരി.

'മാഷേ... ഞങ്ങൾ ഒന്നി പറഞ്ഞോട്ടെ?'

'എവിടെന്നായാ...'

'അപ്പുറത്തെ വീട്ടില് പുതിയതായി വാടകത്താമസിക്കാൻ വിറച്ചിട്ട് വന്നോരാ...' നീട്ടിയ ചൂണ്ടുവിരലിനപ്പുറം വിറകുപുര. ദ്രവിച്ചുതീരാറായ ഭൂതത്താൻവീട്... [illegible] കാലങ്ങളായി വാടകക്ക് വെച്ചിരുന്ന. ശരിയാണ്, പുതിയ താമസക്കാര് ഉണ്ടാവുമെന്ന് നാട്ടിലാകെ ഒരു ശ്രുതിപരന്നിരുന്നു.

അപ്പോൾ മാത്രമാണ് പിറകെ അണിവന്നു നിൽ-ക്കുന്ന കാര്യം അയാൾ അറിയുന്നത്. അവൾ തന്നെ ഒരുത്തി നോക്കുന്നു: കാലങ്ങളായ സ്വയം ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, വീടിനകത്ത് സ്വയം പ്രതിഷ്ഠ നേടി. സ്വയം വിശ്വസിക്കാനാകെ അയാൾ കണ്ണുതിരിച്ചു-പോയി. സന്തോഷത്തോടെ അവൾ പാതി മക്കളോടൊപ്പം ചേരന്നു.

'ദേ... തേറിയ മക്കളെ...' അന്വി പറച്ചതാണ്. അവൾ അവരെ കയ്യിൽപിടിച്ചു വിളിച്ചു. പെൺകുട്ടി

അല്പമൊന്ന് പിന്നോട്ട് മാറിയെങ്കിലും അവളുടെ – പിറകെ നിന്ന് മാൻപേടകണക്കെ ഒരുത്തൻ തുള്ളിച്ചാടി ചിരിച്ചും കളിച്ചും അവൻ ഞങ്ങളുടെ ആ തേൻമാവിനെ അനവധിതവണ പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു. കളിചിരികളുമായി ഏവരും മയക്കുകയാണ്: അയാൾ അവരിൽ ലയിച്ചിരുന്നുപോയി.....

ആ സന്ദർശനങ്ങൾ പിന്നീടൊരു പതിവായി.... പതിയെ പതിയെ അവർ അനിക്കയിൽ അത്ഭുതമായ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുതുടങ്ങി...

'എന്റെ പേര് മയ... ഇവൻ മുകിൽ'

'അപ്പൂന് എന്നെയാ കൂടുതൽ ഇഷ്ടം അതെന്താ എനിക്ക് നല്ലപേര്.. മുകിൽ ഭംഗിയില്ലേ?

'അല്ല എന്നെയാ അപ്പൂനിഷ്ടം' മയ മുകിലിനെ പിച്ചുന്നതും.

ആനി അപ്പുവേട്ടനെയും കൂട്ടിപിടിച്ച് തന്നോടടുപ്പിക്കും. എന്നാൽ ഈ കുട്ടികുറുമ്പുകൾ ഒന്നും അവരുടെ വീടിനെ ഉണർത്തിയില്ല. കെട്ടുവാടയും പേറി ആ വീടും എന്നും ഒരു കളപ്പമായി ആ നാട്ടിലൊരു നിലകൊണ്ടു, കാടിയും വലിയുമായി. ഏതൊരിനാളത്തെ

ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനാണ്. ഇവരുടെ അച്ഛൻ മുപ്പത്തി-യഞ്ച് കടന്നില്ല..., തല്ലും പിടിയും കൂടിയ ഒച്ചയായി, ആ വീട്, ഒരു പ്രകാശമായി ആ നാടിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിലകൊണ്ടു. അവരോട് കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കാൻ ജയദേവൻ മാഷിന്റെ പേരെ ആ നാട്ടുകാർ മടുത്തിരുന്നു.

'എന്നാൽ മാഷിനെയും ദീപ്തയെയും സംബന്ധിച്ച് അതൊരു വരദാനമായിരുന്നു. ആ കുടുംബത്തിലെ ഓരോ പാകപിഴകളും ആ മക്കളെ അവരോട് അടുപ്പിക്കുകയാണ്. അത് തങ്ങളിൽ അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുമുണ്ട്.'

എന്നാൽ ആ കുടുംബത്തിന്റെ പരാധീനതകൾ ആ മക്കളിലും നഖക്ഷതങ്ങൾ ഏൽപിച്ചുതുടങ്ങി. ഏറിയും കുറഞ്ഞും കൺതടങ്ങളിൽ മറഞ്ഞു കരുവാളിച്ച പാടുകൾ അവിടെയിവിടെയായി. അടിച്ചുതകർത്ത പാടുകളും.

'അച്ഛനുമമ്മയും എന്നും തല്ല്...' മക്കളുടെ 'തങ്ങളോടും അടിച്ചുതുടങ്ങി. ദീപ്ത...' മുകിൽ അവരുടെ കൂട്ടുപിടിക്കും.

'ആദ്യം ഇങ്ങനെയൊന്നും അല്ലായിരുന്നു...

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

പെട്ടന്നൊരു ദിവസം മദ്യപിച്ച് അച്ഛൻ കയറി
വന്നു, ടിവിയും ഫോണുമെല്ലാം തല്ലിപ്പൊട്ടിച്ചു. അവളും
അമ്മയാണ് തന്നെ പഠിപ്പിച്ചതെന്ന് പറഞ്ഞ്
അവളെ എന്നും തല്ലും, പിന്നെപ്പിന്നെ അവളും
ഒച്ചവെക്കും... രണ്ടുപേരും ദേഷ്യമൊക്കെ ഇപ്പം
ഞങ്ങളോട് തീർക്കുന്നപോലെ...'
'ടി.വിയിൽ കാണുന്നപോലെ അച്ഛനും അമ്മയും
ഞങ്ങളെ എന്തെങ്കിലും ~~[illegible]~~ ചെയ്യോ... ടീച്ചറേ?'
അവർ ചോദിക്കുമായിരുന്നു...
ഇനി അവർക്ക് ചോറുവാരിക്കൊടുത്തും, ചിരിപ്പിച്ചും
കളിപ്പിച്ചും, എങ്കിലും ഞാൻ ഓർക്കും...
ആ കുഞ്ഞുമനസ്സിലെ വേദനകൾ ഏത് -
മരുന്നുവെച്ചുകെട്ടിയാലാണ് ഉണങ്ങിക്കിട്ടുക?

ഒരു ദിവസം എന്നെല്ലാവരെയും ഞെട്ടിച്ച്
തിരിച്ചും അച്ഛൻ അമ്മയേയും കുട്ടികളെ
പൊതിഞ്ഞു... ഞങ്ങളോ വേദനയോടെ
നിലവിളി... മദ്യമാണ് അവിടെയും
എത്തിച്ചേർന്നത് അനി... മാലിന്യങ്ങളോ...

സ്മൃതി ഇത്രകണ്ട് ശോഷമായപ്പോഴാണ്, തലമുറക്ക്
ഞാൻ ഞാൻ. അവിടത്തെ പടികൾ അനാദ്യ
മായി ഇറങ്ങുന്നത്. മുട്ടിവിളിച്ചു. നിശബ്ദതയുടെ
മുഴക്കം:

'ഞാൻ : അപ്പുറത്തെ വീട്ടിലെ സാറാ...
ഒന്ന് സംസാരിക്കാൻ....'

ഉള്ളിലേക്ക് തുറക്കുന്ന വാതിൽ. ദൂരത്തിന്റെ
ദൈർഘ്യം. അവളുടെ പൊതിഞ്ഞുനിന്നും. ഇന്ന
~~ഗുലി~~ ~~മുട്~~ മുട്ടുസൂചിയിലാണോ, അതോ നാളെ
ഉച്ചക്കു മുകളിലും പകലൊഴിയുന്നത്... അവരെ
കാണാനാണ് വന്നത്... ഒന്ന് കാണാനായെങ്കിൽ.

'ഞാൻ...

'മനസ്സിലായി, ഇവിടത്തെ സ്കൂളിലെ മാഷല്ലേ...
ഞാൻ ദാസ്
കാട്ടുപോലെ വളർന്ന താടിരോമങ്ങൾ അവളുടെ
പൊതിഞ്ഞു കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു. പുരണ്ട കണ്ണുകളിലെ
ദാക്ഷിണ്യമില്ലായ്മ: തൊലിയും ചുളുങ്ങിയ....
'ഞാൻ' ദാസനാണ്... വാക്കുകൾ വിറച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്
'ദാസേ: തന്നെ.. പേടിക്കണ്ട, ഇവിടുത്തെ പാട്ട്.

ഞങ്ങൾ തലമുറകൾ കേൾക്കണമെന്നല്ലേ... ഇനിയും നാട്ടുകാരും...? എന്ത് സ്വപ്നം'

~~[illegible]~~ തീരെ താൽപര്യമില്ലാതെ അയാൾ ദൂരേക്ക് നോക്കുന്നു. മദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയാവണം. താൻ എന്തോ തമാശ പറഞ്ഞപോലെ ചിരിക്കുന്നു.

'ഒരൊറ്റരാത്രി. കോടികളുടെ കടമാണ്. എന്താണെന്നും റെസിഡൻസും കാറും കൂടെ വിറ്റോ...? ഇല്ല ലാഭത്തിലോടുന്ന ഒരു ബിസിനസ്സുണ്ടായിരുന്നു. അതാണ് നഷ്ടത്തിലായി. കൂടെ പെരുത്ത് മറിയ കടവും...'

'ബോസ്?...'

'നിന്റെ ഞങ്ങടെ കാര്യം ഞങ്ങള് നോക്കിക്കോളാം സാറ് വെള്ളം...'

പിടികിട്ടി... എന്തിനാണിവിടെ വരെ പോയി?... ചക്രങ്ങൾ അമർത്തുന്നതിൽ ~~[illegible]~~ അയാൾ വേഗത്തിൽ തിരിഞ്ഞു... ഒരാൾ മാത്രം ഓടിക്കിതച്ച് വീട്ടിലെത്തുന്നത്... തെരുവിലേക്ക് അവന്. പൊടിപിടിച്ചപോലെ. പിന്നീട് അയൽക്കാർ അവരുടെ കൂട്ടുകേൾവിപോലുമില്ലാതായത്...

സഹോദരങ്ങളോടെ വിരുന്നുവന്ന കുരികിലിന്റെ
പിറന്നാൾ ദിവസം ഒരു ചീൽക്കാരങ്ങളോടെ
മനുഷ്യരുടെ സ്നേഹക്കൂട് തല്ലിയുടക്കാൻ തുനിഞ്ഞിട്ടും
കുരികിലിന്റെ [illegible]...
... പുതിയ തുടക്കം ... ഒന്ന് വിദഗ്ദ്ധമായാണ്
അവൻ തന്നെ പറപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നത്: അവനാദ്യ
മൊഴികൾ [illegible] പടിയിറങ്ങി തനിക്കായി
ആശ വിട്ടുമാറാതെ നിന്ന ഞാൻ ... പക്ഷെ [illegible]
വിരഹം ഏകാന്ത വരുന്ന വാർത്ത കേട്ടിരുന്നു ..
മഞ്ഞുനിറമെ, ഇറയത്ത് തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന നാല്
ഇലകൾ ... ഒടുക്കം പറഞ്ഞുതരുന്നതിനുമുമ്പേ
അവരുടെ [illegible] കിലേക്ക് നീണ്ട [illegible]
കൈ ... അതെ ... [illegible] ആദ്യം ഒടുക്കം
പിറന്ന ചൂണ്ടിയ യാഥാർത്ഥ്യം: ~~[illegible]~~ .
[illegible] എന്റെ ജോലി കഴുകൽ ......
ആ അഭയാർത്ഥികളോടെ നിലവിളിച്ചുപോയി ... ഓടിയടുത്തുവന്ന
നാട്ടുകാരൊക്കെ ആ നിശബ്ദതയുടെ [illegible]
അറിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. [illegible] കുരികിലിന്റെ [illegible]
കുരികിലിന് കിടക്കുകയാണ്. നിലം 24 [illegible] [illegible]

അതാ... മേഘങ്ങൾനിന്നും താഴേക്ക് ഒഴുകിവീണ
കണ്ണീര്. അവൾ.. അവളുടെ ഉടയാടകൾനിന്നും
പുറത്തേക്ക്.. ഒഴുകിയ.. രക്തപ്രവാഹത്തിന്.. മീതെ..
ആ കുഞ്ഞുടലൊന്ന്.. [illegible].. അവളുടെ.. [illegible]
കൂട്ടിപ്പിടിച്ച്.. നെഞ്ചോടു ചേർത്ത്.. [illegible].. ആ
ഹൃദയം.. പിടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.. ഉടലിൽ തന്നെ...
തുടിതുടിക്കാരി.. അവൾ.. മുറ്റ്.. വീട്ടിലേക്ക്
ആ കുഞ്ഞുടലുമായ്....
'മോളേ'... 'ഉം'.. വിതുമ്പുകയാണ്
'മോളേ... ഞാൻ വിശ്വസിച്ചുപോയി അമ്മേ..
'ഭൂമിയിൽ?... അവൻ... എന്നെ
[illegible] അവൻ [illegible]..
ജീവിതമെന്ന് അവൻ [illegible]
മോളേ...
നിന്റെ കൂടെ [illegible] ആ [illegible]
പോലെ... കൂടെ...
തുടരെ വെടിയൊച്ചകേട്ടിട്ട്.. [illegible]
വണ്ടി [illegible] അവളെ [illegible]
[illegible]... [illegible]... [illegible]..

ദിവാകരനാണ്...

വെറുതെ പേർത്ത് ഞാൻ ~~അപ്പോഴും~~ അപ്പോഴും അരുകലായി-
രുന്നു... കുട്ടി ചുരുട്ടി നിലത്തിരുന്നും... വിരലുകൾ
കൊണ്ട് കുടിലുകൾ പിടിച്ചുവലിച്ചും. ജനലിന്റെ
പൊട്ടൽ മാറ്റിച്ചു. അയാളെ. ആ. കംപാർട്ട്മെന്റ്
ഒന്നാകെ തുറിച്ചുനോക്കി...

"ആ പിഞ്ചുമനസ്സിനെ കുരുതികൊടുത്ത് നായ്ക്കളെ
നിങ്ങൾ കണ്ടോടി?" അയാൾ അലറിക്കരഞ്ഞു..
"നിങ്ങൾ മക്കളെന്ന് വിളിച്ചവർതന്നെ എന്റെ
അനിയത്തിക്ക് മുലയൂട്ടുകയാണല്ലോ... നിങ്ങളെ
പോലെ മനസ്സില്ലാത്ത ഒട്ടനവധിപേർ ആ
ദുരന്തത്തിനായി അലമുറയിടുമ്പോൾ ... പിശാചുക്കളെ
നിങ്ങൾ...?"

മരവിച്ച് നിന്ന യാത്രക്കാർ ഓരോരുത്തരായി
പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങുകയാണ്... ഞാനവർ 'അവൾ
കുറുകുന്നു... ട്രെയിൻപാളത്തിന്റെ ശബ്ദത്തി-
നൊപ്പം തിരിച്ചറിഞ്ഞ അവളുടെ ഓർമ്മ
അയാളുടെ മനസ്സാകെ അപ്പോഴും
തൊട്ടുവിളിക്കുന്നു...